

заедно съ другитѣ чорбаджии подписани на новѣ контрактѣ, подирѣ изтичанieto на третѣ години, пакѣ ме призовахъ за учителъ въ Котелъ, нѣ не ми идяше на смѣтка вече, да напустя Шуменъ, дѣто имахъ широко поле за работа и въ училището и въ обществото до 1852 год.

Тукъ не трѣбва да пропустя идванието въ 1848 1849 год. на всички почти емигранти маджари и поляци, които бѣхъ се възбонтували противъ Австрия и бѣхъ побѣдени, тѣ бѣгахъ въ Турско: Видинъ, Шуменъ и пр. и приемахъ отъ Турското Правительство сѣщитѣ си заплати, каквито сѣ земаха въ Австрия, като военни и чиновници. Отъ тѣхъ бѣхъ тогива: Кошутъ, Бѣмъ, Дембимски и пр., а мене ме викаше Кошутъ удома си, да му четя гръцкия вѣстникъ, „Амалтия“, и да му го прѣвеждамъ на български, а той, защото бѣше родомъ Шловакъ, разбираше Българския езикъ доста. Помня добръ, че дору още се намирахъ Англичани, Французи и проч. подирѣ Карѣмската война, показасе желание да се прѣдстави въ Шуменъ комедията „Михалъ“. Приготи се сѣѣна и проч. привременно, до колкото бѣше възможно, упражнихъ се доста акторитѣ ми, мои сѣщи ученици: Добри Войниковъ, Симеонъ Янчевъ, Василь Друмевъ (сега митрополитъ Търновскій), Василь Стояновъ и проч. и прѣдставлението излезе много сполучливо съ ржкоплѣскания. Това бѣше първо театрално прѣставление въ България на 1856 година.

Отъ тогива се въведѣ, тѣй да кажъ, Европейската Цивилизация въ Шуменъ и отъ тамъ се распръснъ и въ други градове изъ България, а може би, Добри Войниковъ, прѣди мой ученикъ, (на 1847 год.), а тогива съучителъ, отъ тѣзи Цивилизация съчини „Криворазбраната Цивилизация“, нѣ и той бѣше намѣсенъ тогива въ тѣзи Цивилизация, както и азъ. Шумненци естествено сѣ пѣснопойци, и музиканти, и пр. и за то незабавно и съ моето съдѣйствие и на други